

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Ingrid Schmelz

Vastaaja: Finanzamt Waldviertel

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Unabhängiger Finanzsenat, Außensstelle Wien — Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 77/338/ETY muuttamisesta ja toimenpiteistä arvonlisäveron yksinkertaistamiseksi 14.12.1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/111/ETY (EYVL L 384, s. 47), 24 artiklan 3 kohtaan ja 28 i artiklaan sisältyvien kohtien pätevyys sekä yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1) 283 artiklan 1 kohdan c alakohtaan sisältyvän kohdan pätevyys — ALV:n pieniä yrityksiä koskeva erityisjärjestelmä, joka mahdollistaa verovapautuksen tavaroiden toimituksesta tai palvelujen tarjoamisesta, kun verovelvollinen ei ole sijoittautunut maan alueelle — Mainittujen säännösten nojalla tapahtuva verovapautuksen epäminen toiseen EU:n jäsenvaltioon sijoittautuneelta verovelvolliselta — Järjestelmän yhteensopivuus EY 12, EY 43 ja EY 49 artiklan sekä yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden kanssa — Jos mainitut kohdat todetaan pätemättömiksi, edellä mainitun direktiivin 77/388/ETY 24 artiklassa ja Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu, tehdyn asiakirjan (EYVL 1994, C 241, s. 335) liitteessä XV olevan IX jakson 2 kohdan c alakohdassa sekä toisaalta edellä mainitun direktiivin 2006/112/EY 287 artiklassa tarkoitettua ”vuosittaisen liikevaihdon” käsitteen tulkinta

Tuomiolauselman

- 1) Kysymysten tarkastelussa ole ilmennyt mitään sellaista, mikä vaikuttaisi jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 14.2.2006 annetulla neuvoston direktiivillä 2006/18/EY, 24 artiklan 3 kohdan ja 28 i artiklan tai yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 283 artiklan 1 kohdan c alakohdan yhteensopivuuteen EY 49 artiklan kanssa.
- 2) Direktiivin 77/388, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2006/18, 24 ja 24 a artiklaa sekä direktiivin 2006/112 284–287 artiklaa on tulkittava siten, että käsitteellä ”vuosittainen liikevaihto” tarkoitetaan yrityksen yhden vuoden aikana saamaa liikevaihtoa siinä jäsenvaltiossa, johon se on sijoittautunut.

(¹) EUVL C 129, 6.6.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 28.10.2010 (Court of Appealin (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Her Majesty’s Commissioners of Revenue and Customs v. Axa UK plc

(Asia C-175/09) (¹)

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi — Vapautus arvonlisäverosta — 13 artiklan B kohdan d alakohdan 3 alakohta — Liiketoimet, jotka koskevat maksuja ja tilisiirtoja — Saamisten periminen — Hammashoitoa koskevat maksuohjelmat — Maksujen keräämis- ja käsittelypalvelu palvelujen suorittajan asiakkaiden lukuun)

(2010/C 346/21)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Court of Appeal

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Her Majesty’s Commissioners of Revenue and Customs

Vastaaja: Axa UK plc

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Court of Appeal — Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 13 artiklan B kohdan d alakohdan 3 alakohdan tulkinta — Vapautusten soveltamisala — ”Palvelujen, joilla siirretään varoja ja aiheutetaan oikeudellisia ja taloudellisia muutoksia” käsite — Elinkeinonharjoittajan asiakkailta olevien saatavien keräämistä, käsittelyä ja perimistä koskevat palvelut — Maksuohjelmat hammashoitoja varten

Tuomiolauselman

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan B kohdan d alakohdan 3 alakohtaa on tulkittava siten, että tässä säännöksessä tarkoitettua arvonlisäverovapautuksen alaan ei kuulu sellaisen palvelun suorittaminen, joka koostuu lähinnä kolmannen osapuolen pankille esitetystä pyynnöstä siirtää suoraveloitussuorituksen välityksellä summa — joka kolmannen osapuolen on maksettava palvelujen suorittajan asiakkaalle — palvelujen suorittajan tilille, saatuja summia koskevan selvityksen lähettämisestä

asiakkaalle, yhteydenotosta kolmanteen osapuoleen, jolta palvelujen suorittaja ei ole saanut maksua, ja lopuksi palvelujen suorittajan pankille annetusta kehotuksesta siirtää saadut maksut, josta on vähennetty palvelujen suorittajan saama korvaus, asiakkaan pankkitilille.

(¹) EUVL C 153, 4.7.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 28.10.2010 (Bundesgerichtshofin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Volvo Car Germany GmbH v. Autohof Weidendorf GmbH

(Asia C-203/09) (¹)

(Direktiivi 86/653/ETY — Itsenäiset kauppaedustajat — Edustus sopimuksen päättäminen päämiehen toimesta — Kauppaedustajan oikeus hyvitykseen)

(2010/C 346/22)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Volvo Car Germany GmbH

Vastaaja: Autohof Weidendorf GmbH

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Bundesgerichtshof — Jäsenvaltioiden itsenäisiä kauppaedustajia koskevan lainsäädännön yhteensovittamisesta 18.12.1986 annetun neuvoston direktiivin 86/653/ETY (EYVL L 382, s. 17) 18 artiklan a alakohdan tulkinta — Edustus sopimuksen päättäminen päämiehen toimesta — Kauppaedustajan oikeus hyvitykseen — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään tämän oikeuden menettämisestä tilanteessa, jossa kauppaedustajan sopimusrikkomus oikeuttaa edustus sopimuksen päättämiseen välittömästi, vaikka tämä sopimusrikkomus tapahtuu edustus sopimuksen irtisanomisen ja sopimuksen päättämisen välisenä aikana ja vaikka päämies on saanut tiedon sopimusrikkomuksesta vasta sopimuksen päättämisen jälkeen

Tuomiolauselma

Jäsenvaltioiden itsenäisiä kauppaedustajia koskevan lainsäädännön yhteensovittamisesta 18.12.1986 annetun neuvoston direktiivin 86/653/ETY 18 artiklan a alakohta on esteenä sille, että itsenäinen kauppaedustaja ei saa asiakaskuntahyvitystään tilanteessa, jossa päämies osoittaa kyseisen kauppaedustajan syyllistyneen sopimusrikkomukseen, joka on tapahtunut sen jälkeen, kun sopimuksen irtisanominen irtisanomisaikaa noudattaen on annettu tiedoksi mutta ennen irtisanomisaajan päättämistä, ja joka olisi oikeuttanut kyseessä olevan sopimuksen päättämiseen välittömästi.

(¹) EUVL C 180, 1.8.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 21.10.2010 (Szombathelyi Városi Bíróság (Unkarin tasavalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Rikosoikeudenkäynti Emil Eredicsia ja Mária Vassné Sápiä vastaan

(Asia C-205/09) (¹)

(Poliisiyhteistyö ja oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa — Puitepäätös 2001/220/YOS — Uhrin asema rikosoikeudenkäynnissä — Uhrin käsite — Oikeushenkilö — Rikosasian sovittelu rikosoikeudenkäynnin yhteydessä — Soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt)

(2010/C 346/23)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Szombathelyi Városi Bíróság

Rikosoikeudenkäynnin asianosaiset pääasiassa

Emil Eredics ja Mária Vassné Sápi

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Szombathelyi Városi Bíróság — Uhrin asemasta rikosoikeudenkäyntimenettelyissä 15.3.2001 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2001/220/YOS 1 artiklan a kohdan ja 10 artiklan tulkinta — Rikosoikeudenkäynti, jossa uhrina on oikeushenkilö ja jossa rikosoikeudellinen sovittelu on kansallisen lain mukaan mahdotonta — Puitepäätöksessä oleva ”uhrin” käsite — Voidaanko siihen sisällyttää muitakin kuin luonnollisia henkilöitä rikosoikeudellista sovittelua koskevia säännöksiä sovellettaessa? — Rikosoikeudellisen sovittelun soveltamisedellytykset rikosoikeudenkäynnissä

Tuomiolauselma

1) Uhrin asemasta rikosoikeudenkäyntimenettelyissä 15.3.2001 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2001/220/YOS 1 artiklan a alakohtaa ja 10 artiklaa on tulkittava siten, ettei oikeushenkilöiden katsota kuuluvan uhrin käsitteen alaan 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun rikosasioiden sovittelun edistämisen vuoksi.

2) Puitepäätöksen 2001/220 10 artiklaa on tulkittava siten, ettei siinä veloiteta jäsenvaltioita sallimaan sovittelumenettelyyn turvautumista kaikkien niiden rikosten osalta, joiden kansallisessa lainsäädännössä määritelty objektiivinen tunnusmerkistö vastaa olennaisilta osin niiden rikosten objektiivista tunnusmerkistöä, joiden osalta sovittelusta on tässä kansallisessa lainsäädännössä nimennomaisesti säädetty.

(¹) EUVL C 205, 29.8.2009.